

Publicerad 2016-09-12 16:13 av Solstrale

det var 23 år sedan jag skilde mig, från min dåvarande make med tre barn idag vuxna...

Beredd att stanna beredd att gå

tvetydigheten gåtornas chiffer ger

dubbelheten när han sade "älskling"

han menade egentligen "utstå mig"

menade jag skulle utstå otroheten

utstå slagen hoten de sega förhören

utan att försväva tanken på att lämna

jag blev beredd att parera slagen

att inte berätta om människorna

som handlade och valde just min kassa

om jag inget nämnde om arbetsdagen

att jag mött en bekant på hemvägen

då var det lugnt och tyst och stilla

sov med ena ögat öppet under tiden

skingrade tankarna på att utstå honom

genom att förtränga min egen existens

tillsist hade modet kommit ikapp mig

blev beredd att gå istället för att stanna

friheten formades tillsist jag återuppstod

idag blir det tydligt för det är 22 år sedan

som jag flyttade ut och lämnade allt då

nu har allt detta då blivit en säker känsla

om att jag är fri och kommer att så förbli

barnen tar upp det ibland vad de lidit av

tröstar ger perspektiv bejakar deras känsla

tiden har läkt några skrubbsår inte mer

de djupa själsliga sårn av alla nödåren

dem kommer hjärnan ha i minnet tyvärr

våra hjärnor vill minnas för överlevnaden

annars skulle vi gå till samma man om igen

historien skulle upprepas och arten dö ut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten